

Mál nr. 39/2026

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti váttryggingar: Fjölskylduvernd 2.

Innbrot. Sönnun. Umfang tjóns.

Gögn.

1. Málskot móttakið 27. janúar 2026, ásamt fylgiskjölum.
2. Athugasemdir V, dags. 17. febrúar 2026, ásamt fylgiskjölum.
3. Viðbótarathugasemdir M, dags. 25. febrúar 2026.
4. Viðbótarathugasemdir V, dags. 3. mars 2026.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að brotist hafi verið inn á heimili M þann 28. ágúst 2025, á meðan hún var að heiman í nokkra daga og þaðan stolið ýmsum munum. Gluggi í geymslu íbúðar hafi verið spenntur upp. Þegar M varð innbrotsins vör kallaði hún strax til lögreglu, sem hafi komið á staðinn og tekið skýrslu af M og tekið myndir. M tilkynnti atvikið til V í kjölfarið og krafðist greiðslu bóta úr fjölskyldutryggingu hjá V vegna innbrotsins. V hafnaði að bótaskylda væri til staðar með tölvupósti þann 30. september 2025. V taldi að ekki hafi verið sýnt fram á að innbrotsþjófnaður hefði átt sér stað, þar sem ótvíræð merki um innbrot lögju ekki fyrir, líkt og áskilið væri í skilmálum váttryggingarinnar sem forsenda bótaskyldu. Tjónamatsmenn V sem fóru á staðinn 16. september 2025 hafi komist að þeirri niðurstöðu að ekki væru sjáanleg ótvíræð merki um innbrot á glugganum. Jafnframt taldi V ósannað að þeir munir sem M krafðist bóta fyrir hafi verið teknir þar sem ekki lágu fyrir fullnægjandi gögn um eignarhald, tegund og aldur þeirra muna. M fellir sig ekki við afstöðu V og krefst þess að viðurkennt verði að bótaskylda sé til staðar úr fjölskyldutryggingunni vegna atviksins.

Til stuðnings kröfu sinni byggir M á að hún hafi strax kallað til lögreglu og í lögregluskýrslu komi fram að þegar lögreglumenn komu á vettvang hafi gluggi sem lá að svefnherbergi verið opinn og skemmdir á glugganum líkt og hann hafi verið spenntur upp. Að auki megi sjá í skýrslunni ljósmynd af ákomu á glugga þar sem hann hafði verið spenntur upp, ljósmynd af stormjárn gluggans sem fallið hafi af við innbrotið og ummerki í íbúðinni eftir innbrotið. En greinilegt sé af myndinni að búið sé að rústa öllu í því skyni að leita að og stela verðmætum. Að beiðni M hafi umsýjarnamaður fasteignarinnar komið og lagfært skemmdirnar á glugganum eftir innbrotið. Hann hafi tekið gluggann úr, skipt um lamir og sett í að nýju, tveimur dögum síðar. Með hliðsjón af framangreindu er það mat M að ótvíræð ummerki um innbrot liggi fyrir. M telur ekki rétt að leggja til grundvallar niðurstöðu matsmanna V sem skoðuðu gluggann tveimur vikum eftir atvikið. Nær væri að leggja til grundvallar mat lögreglumanna sem komu á vettvang enda væru þeir bæði reyndir og þjálfaðir til þess að rannsaka innbrot. Að lokum byggir M á að hún hafi fært fram viðhlítandi skýringar á eignarhaldi sínu á þeim munum sem hún gat ekki framvísað kaupnótu fyrir. Að auki hafi M veitt frekari skýringar til V eftir því sem þeirra var óskað.

Í athugasemdum V er annars vegar byggt á að M hafi ekki tekist að sýna fram á ótvíræð merki um innbrot í greint sinn og hins vegar að M hafi ekki getað sýnt fram á umfang tjónsins með fullnægjandi gögnum. V hafi ráðfært sig við umsýjarmann fasteignarinnar og að hans mati væri ekki hægt að spenna umræddan glugga upp nema að hann væri skilinn eftir opinn. Glugginn hafi því ekki verið tryggilega læstur. V vísar til d. liðar 3. gr. skilmála váttryggingarinnar en þar er kveðið á um að forsenda bótaskyldu sé að á vettvangi séu ótvíræð merki um innbrot. Í ákvæðinu sé jafnframt að finna varúðarreglu sem kveður á um að dyr, gluggar og önnur op inn á váttryggingarstað skuli vera tryggilega læst og lykjar geymdir þannig að óviðkomandi hafi ekki aðgang að þeim. Á ljósmyndum sem teknar voru af tjónamatsmönnum á vettvangi megi sjá hvernig glugginn er þegar hann er tryggilega læstur í samræmi við forsendur skilmálans. Glugginn falli alveg að karminum með þeim hætti að ekki sé hægt að spenna hann upp líkt og M heldur fram að hafi verið gert. Einnig bendir V sérstaklega á að í lögregluskýrslunni er einungis á einum stað vísað til innbrotsummerkja. Í skýrslunni komi fram að glugginn hafi verið opinn og það hafi verið ákoma á glugganum sem og mynd af stormjárn. Það er mat V að hafi glugginn verið lokaður og tryggilega læstur þá hefði verið ómögulegt að spenna hann upp án þess að valda frekari

sýnilegum áverkum en myndir í lögregluskýrslu beri með sér. Til vara fer V fram á, sé það niðurstaða nefndarinnar að innbrotsummerki séu til staðar, að nefndin staðfesti þá afstöðu V að M hafi ekki sýnt fram á tjón sitt með fullnægjandi gögnum. Ljóst sé skv. lista sem M afhenti V hafi átt að vera teknir töluverður fjöldi muna úr íbúð hennar. Almennar sönnunarreglur geri ráð fyrir því að sá sem verður fyrir tjóni beri sönnunarbyrði um fjárhæð þess tjóns, sbr. 18. gr. almennra skilmála V. Að mati V hafi M ekki lagt fram nægilega haldbær gögn sem styðja það að hún eigi rétt á bótum fyrir umrædda muni. V hafi einungis borist tvær kaupnótur fyrir munum sem voru skráðir á M.

Í viðbótarathugasemdum M er því hafnað að í lögregluskýrslu sé einungis á einum stað vísað til innbrotsummerkja. Í skýrslunni komi fram að skemmdir hafi verið „á glugganum líkt og hann hafi verið spenntur upp“. Einnig sé ekki óvarlegt að áætla að stormjárníð hafi einnig brotnað af glugganum þegar hann var spenntur upp. M ítrekar að umsjónarmaður fasteignarinnar hafi staðfest skriflega að glugginn hafi verið spenntur upp. Þá telur M að hún hafi sýnt fram á umfang tjóns síns. Hún hafi sent kaupnótur sem hún átti til. Að auki hafi M sent félaginu kaupnótur vegna muna sem hún hafi fengið að gjöf. Þá sé ljóst að með M búi börn hennar. Á meðal þeirra muna sem teknir voru hafi verið munir í eigu barna hennar, m.a. munir sem þau hafi fengið í gjafir. Loks sé á það bent að meðal þeirra muna sem stolið var hafi verið munir sem M haf fengið að gjöf sem barn eða fengið í arf. Þess utan þá telur M að ekki sé tilefni til að hafna bótaskyldu vegna allra þeirra muna sem var stolið frá henni á þeim grundvelli að ekki séu til staðar kvittanir fyrir öllu sem hún taldi fram. Ekki sé tilefni til þess að hafna bótaskyldu vegna þeirra muna sem sannanlega liggja fyrir kvittanir um. Þá telur M ósanngjarn að ætlast sé til þess að M framvísi kvittunum fyrir munum sem hún fékk ýmist í arf eða að gjöf.

Í viðbótarathugasemdum V kemur m.a. fram að það skipti ekki höfuðmáli hvort tjónamatsmenn hafi séð gluggann fyrir eða eftir viðgerð, því ekki hafi verið gert við þær takmörkuðu ákomur sem meint innbrot á að hafa valdið heldur einungis lamirnar í glugganum. V ítrekar að M hafi ekki tekist að sýna fram á tjón sitt með fullnægjandi hætti. M ætti að geta lagt fram kaupnótur, kortafærslur og svo sem myndir eða önnur gögn sem sýna fram á tilvist þeirra muna sem hún heldur fram að hafi verið stolið.

Álit.

Í fjölskyldutryggingu þeirri sem M hefur í gildi hjá V er í D. lið 3. gr. skilmálanna kveðið á um að vátryggingin bæti þjófnað við innbrot í læsta íbúð. Það er forsenda fyrir bótaskyldu að á vettvangi séu ótvíræð merki um innbrot. Í sama ákvæði er eftirfarandi varúðarregla: „Dyr, gluggar og önnur op inn á vátryggingarstað skulu vera tryggilega læst og lyklar geymdir þannig að óviðkomandi hafi ekki aðgang að þeim.“ Samkvæmt 26. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga getur vátryggingafélag gert fyrirvara um að það skuli laust úr ábyrgð í heild eða að hluta ef varúðarreglum er ekki fylgt. Slíkan fyrirvara getur félagið þó ekki borið fyrir sig ef ekki er við vátryggðan að sakast eða sök hans er óveruleg eða það að vátryggingaratburður hefur orðið verður ekki rakið til brota hans. Þótt vátryggingafélag geti skv. ákvæðinu borið fyrir að varúðarreglum hafi ekki verið fylgt má samt leggja á það ábyrgð að hluta með hliðsjón af því hvers konar varúðarreglu var ekki sinnt, sök vátryggðs, hvernig vátryggingaratburð bar að og atvikum að öðru leyti.

Í málinu liggur fyrir að þegar M kom heim eftir nokkurra daga fjarveru kallaði hún strax til lögreglu þar sem gluggi á heimili hennar var opinn og að hennar sögn höfðu verið teknir ýmsir munir. Við skoðun lögreglu kom í ljós að umræddur gluggi var opinn og voru skemmdir á honum líkt og hann hefði verið spenntur upp. Í málinu liggur jafnframt fyrir ódags. yfirlýsing frá framkvæmdastjóra eiganda fasteignarinnar um að umsjónarmaður hafi farið þann 1. september 2025 á heimili M vegna geymsluglugga sem hafði verið spenntur upp. Umsjónarmaður hafi tekið gluggann úr, skipt um lamir og sett í að nýju. Þá liggur fyrir að skoðun fór fram af hálfu V á ytra byrði gluggans 16. september 2025 og á mynd sem tekin var eru skemmdir á ytra byrði gluggans. Með hliðsjón af fyrirbyggjandi gögnum er það mat nefndarinnar að umræddur gluggi hafi verið spenntur upp í umrætt sinn en jafnframt að ekki hafi verið unnt að spenna gluggann upp nema hann hafi verið opinn að einhverju marki. Ef glugginn hefði verið alveg læstur þá hefðu átt að vera mun meiri ummerki á glugganum. Af framangreindu leiðir að M hefur ekki farið eftir varúðarreglu í skilmálum vátryggingarinnar skv. orðanna hljóðan, þ.e. ekki læst glugganum. Þegar til þess er litið að glugginn var þannig opinn að hægt var að spenna hann upp með verkfærum verður telur nefndin rétt að að skerða bætur M um 1/3 hluta og hún eigi því rétt á bótum að 2/3 hlutum. V byggir m.a. á að M hafi ekki tekist að sýna fram á að hún hafi orðið fyrir tjóni í umrætt

sinn. Í málinu liggja þó fyrir gögn sem sýna fram á tjón M að einhverju marki. Að mati nefndarinnar hefur M tekist að sanna að hún hafi orðið fyrir tjóni í umrætt sinn og hún hafi jafnframt lagt fram gögn sem sýna fram á tjónið.

Niðurstaða.

M á rétt á 2/3 hluta bótum úr fjölskyldutryggingu hjá V.

Reykjavík, 24. mars 2026.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Anna Lilja Ragnarsdóttir